

EERSTE HOOFDSTUK.

De Reisgenooten.

„Au, au!”

„Alloh, 't is tijd!”

„Laat mijn oor toch gerust!”

„Ge slaapt ook zoo vast. . . .”

„'t Is nog veel te vroeg om op te staan . . . ik heb nog vaak!”

„Maar, Arthur, vergeet ge dan welk een dag het is?”

„Wat? . . . O ja!” en eensklaps rees de slaaplustige overeind. „'t Is waar ook . . . Willem, we staan er goed voor, niet waar?”

„k Zou 't wel gelooven . . .” en van zuivere blijdschap, wierp de knaap, dien we Willem hoorden noemen, zijn kussen in broeder Arthur's aangezicht.

Doch Arthur liet zich evenmin onbetuigd, en de jongens stoeiden in bed, totdat uit de nevenkamer eene zware stem klonk: „Hola! wat stilte daar!”

„Vader, vader, mogen we opstaan?” riep Arthur zoo luid hij kon.

„Ja, maar zooveel lawijt niet hoor, anders kraakt uw bed nog in tweeën.”

De jongens hoorden wel, dat vader niet boos was. Och neen! wie kon er vandaag kwaad zijn of „met zijn verkeerd been uit bed stappen?”

Kom! laat ik u eens vertellen, wat er dan toch wel gebeuren zou. Maar eerst moeten we nader kennis maken met de twee gastjes, die den nieuwen dag zoo luidruchtig begroetten. We weten reeds, dat ze gebroeders waren. Willem, die zijn bedgenoot door een ruk aan diens oor wekte, was de oudste zoon van den koopman Franken. Hij telde twaalf jaar en had, eenige dagen geleden, de lagere school verlaten, om na de groote vacantie de leergangen van 't Atheneum te volgen. Zijn

broer Arthur was ruim een jaar jonger; hij zat in de hoogste klas. De knapen woonden te Antwerpen op de St. Jacobsmarkt.

Zooals we reeds zeiden, was hun vader koopman. Mijnheer Franken deed groote zaken en werkte soms tot laat in den nacht. Maar, al was hij een sterke man met een goed hoofd, eene week geleden had de handelaar toch gevoeld, dat hij dringend rust noodig had. Een dokter ried hem aan, wat ontspanning te nemen. „Ga eens op reis,” zei de geneesheer. „’t Is nu de tijd, om eene ziekte te voorkomen en ze te voorkomen is beter dan ze te genezen.”

Mijnheer Franken was te verstandig, om dien goeden raad in den wind te slaan. Hij zou dus op reis gaan en bedacht een plannetje, dat zijne zonen met beide handen toejuichten.

„Jongens,” zei vader op zekeren avond, „hoe zoudt ge het vinden, als ik u eens meenam op een reisje door ’t Vlaamsche land? ’k Ben tevreden over uwe vorderingen op school. Ge moogt nu wel eens verder kijken dan Antwerpen, Austruweel, Contich, Schooten of Cappellen. Een reisje is aangenaam en we kunnen het tegelijk leerzaam maken.”

Wat de jongens over dat voorstel dachten? Ah! ik behoef het u niet te vertellen. Eerst durfden ze hunne ooren niet gelooven, en dan waren ze opgewonden van vreugde. Een tochtje door ’t Vlaamsche land! Al spoedig was de reisweg op een kaartje geteekend: De Kempen, — Turnhout, — Hasselt, — Mechelen, — Gent, — Brugge, — Oostende, — Nieuwpoort, — Veurne, — Iperen, — Kortrijk, — Oudenaarde, — Brussel, — Leuven! Zooveel waarvan de onderwijzer hun had gesproken, zouden ze nu zien! Schoone landstreken, prachtige gebouwen, standbeelden, de zee, de hoofdstad! Welk een heerlijke tijd brak er aan!

Kort voor de groote vakantie ontving Mijnheer Franken een brief van zijn broeder uit Brussel, waarin deze vroeg, of zijn zoon Alfred eenige dagen naar Antwerpen mocht komen. De jonge Brusselaar wilde zoo gaarne de Scheldestad en haar heerlijken stroom eens zien. Mijnheer Franken stemde niet alleen toe, maar noodigde zijn neefje Alfred bovendien uit, hem en zijne beide zonen te vergezellen op ’t reisje door ’t Vlaamsche land.

En heden, Maandag, zou neef Alfred komen. Vandaag begon 't plezier! Twee dagen, om den Brusselaar Antwerpen te toonen, Woensdag wat uitrusten, en Donderdag, vooruit, op reis! Jammer dat moeder niet medeging. Doch Mevrouw Franken wilde het tweejarig zusje niet aan een ander toevertrouwen. „Van mijn lief Elzatie scheid ik niet!” verklaarde ze. „Als vader en de jongens zich vermaken, dan heb ik ook genoeg.”

Die brave, opofferende moeder!

TWEEDE HOOFDSTUK.

Eerste wandeling door Antwerpen.

De Middenstatie. — Het Paleis des Konings. — Het huis van Rubens. — De Beurs. — De Groenplaats. — Het standbeeld van Rubens. — De Hoofdkerk. — Op den toren. — De putkevie van Massijs. — De Brabofontein. — Het Stadhuis. — De gildehuizen. — Het standbeeld van Conscience.

Om half negen stonden vader, Willem en Arthur op de kaai der Middenstatie, om Alfred af te halen. Weldra stoomde de trein van Brussel binnen, 't was de Blok, die de reis tusschen de hoofd- en de Scheldestad in 34 minuten aflegt. Na de hartelijke begroeting zei Alfred:

„Dat ging er van door! Wat rijdt die trein toch rap!”

„Moe zijt ge zeker nog niet?” vroeg Mijnheer Franken.

„Moe, oom? Wel neen!”

„Dus voelt ge u in staat eene flinke wandeling door Antwerpen te maken?”

„Zeker, oom, hoe eer ik de stad zien mag, hoe liever! En gaan we dan ook naar de Schelde?”

„Natuurlijk! Bezie nu maar eens goed de statie! Wat zegt ge van dit gebouw?”

Alfred vond de *Middenstatie* zeer schoon, zooals ieder Antwerpenaar en vreemdeling. Binnen bezocht het gezelschap de wandelzaal, die eene oppervlakte van 800 M². heeft.

„Kijk eens naar den koepel,” zei oom Franken. „En op den

OP REIS DOOR BELGIË

AARDRIJKSKUNDIG LEESBOEK

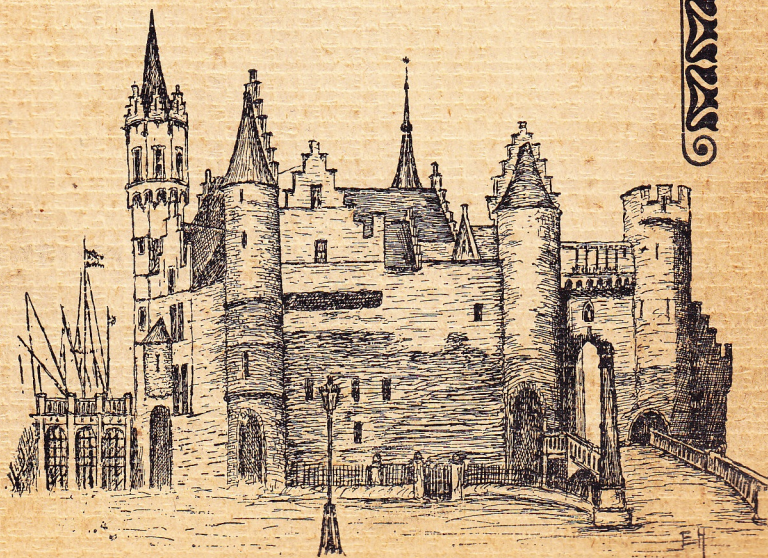
DOOR

A. HANS.

EERSTE DEELTJE.

ANTWERPEN, DE KEMPEN, DE BENEDENSCHELDE,
DE RUPELSTREEK.

OP REIS DOOR BELGIË

Aardrijkskundig Leesboek.

DOOR

A. HANS.

EERSTE DEELTJE.

Antwerpen — De Kempen — De beneden Schelde —
De Rupelstreek.

LODEWIJK OPDEBEEK.
BOEKHANDELAAR-UITGEVER
- - - - ANTWERPEN - - - -